

Revistă trimestrială
apărută sub egida

UNIUNII CRESCĂTORILOR DE PĂSĂRI DIN ROMÂNIA

Bd. Ion Mihalache 106, bl. 84,
sc. A, et. 9, ap. 24, Sector 1, București

Tel./Fax: +40 21 666 37 65
GSM: +40 722 57 55 49

www.avicultura.ro

REDACTOR-ȘEF

Ing. Gheorghe Marin

COLECTIVUL REDACȚIONAL:

Prof. univ. dr. Ilie Van

Dr. ing. Ioan Popa

Prof. univ. dr. Gheorghe Stratulat

Prof. univ. dr. Valer Teușdea

Dr. ing. Ana-Maria Covașă

Ing. Aurel Damian

- Difuzarea revistei se face prin abonamente și prin centrele de difuzare a presei.
- Pentru contractarea de abonamente (semestriale sau anuale), persoanele interesate sunt rugate să se adreseze direct la sediul Uniunii Crescătorilor de Păsări din România sau la unul din telefoanele:
+40 21 666 37 65; +40 722 575 549

Revistă editată de
S.C. EDITURA CERES S.A.

Piața Presei Libere nr. 1,
Corp C, et. 1, București
Tel./Fax: 021 317 90 23
www.editura-ceres.ro

ISSN 2393-5006
ISSN-L 2393-5006

Sumar / Summary

Nr. 3 (7) / iulie - septembrie 2016

- 2 55 de ani de avicultură industrială în România /
55 years of poultry industry in Romania
- 6 Mari personalități din avicultura românească:
Dr. Valer I. Teușdea / *Great personalities of the Romanian
poultry industry : Dr. Valer I. Teușdea*
- 9 Piața produselor avicole în UE și în România /
Poultry products market in EU and Romania
- 15 Ferme avicole versus locuințe umane /
Poultry farms versus human houses
- 16 Peste 550 de companii sunt așteptate la INDAGRA 2016 /
*Over more than 550 companies are welcome to INDAGRA
2016*
- 18 Gestionarea pulpelor / *Chicken legs marketing*
- 24 O lege pentru prețul cerealelor? / *A law for the grain price?*
- 28 O alternativă la alte surse de proteine vegetale. Șrotul de
CAMELINĂ și germenii de GUAR / *An alternative to
other plant protein. CAMELINE grists and GUAR germs*
- 33 CreAmino® creștere eficientă /
CreAmino® efficient production
- 35 Utilizarea produselor secundare pentru menținerea
costurilor furajelor la un nivel scăzut /
Using by-products for low cost feeding
- 39 Prevenirea micotoxicozei cu ajutorul unei rații adecvate /
Preventing mycotoxins with adequate feeding
- 43 Metode de reducere a costurilor cu energia din fermele
avicole / *Ways to reduce energy costs in poultry farms*
- 45 MYCOFIX lider autoritar pe piața românească de
inactivatori de micotoxine / *MYCOFIX is the unchallenged
leader of Romanian mycotoxin binders market*
- 50 Performanțe și recorduri avicole - sem. I 2016, comparativ
cu sem. I al anilor 2012, 2013, 2014 și 2015 / *Poultry
performances and records in 1st quarter of 2016 compared
to 1st quarter of 2012, 2013, 2014 and 2015*
- 56 In memoriam: Dr. Traian Creangă

Prof. univ. dr. ILIE VAN
Președinte UCPR

55 de ani

DE AVICULTURĂ INDUSTRIALĂ ÎN ROMÂNIA

În cursul semestrului I al anului 1961, în perioada 19 martie – 6 iulie, primul combinat avicol din România, CREVEDIA, a fost populat cu linii pure, provenite de la cunoscuta companie canadiană Shaver. Data de 19 martie 1961, când în România au intrat primii 825 masculi și 675 femele Cornish, este, așadar, data de naștere a aviculturii industriale românești. Este un motiv de mândrie faptul că suntem prima țară din centrul și estul Europei care a trecut la creșterea industrială a păsărilor.

Au trecut 55 de ani de la acest eveniment. Trebuie menționat faptul că toate cele patru linii pure intrate în România cu 55 de ani în urmă [Leghorn Linia 5, Leghorn Linia 6, Rock și Cornish], au fost recepționate și luate în lucru de tânărul (pe atunci) inginer zootehnist Vladimir Cofas, care și în prezent, la venerabila vârstă de peste 80 de ani, își desfășoară activitatea în avicultura românească, având responsabilitatea difuzării lunare a evidenței efectivelor de păsări, a producției și performanțelor acestora, membrilor UCPR, prin „Buletinul Informativ”, care a ajuns acum la cea de a 273-a apariție.

Ne amintim cu plăcere că domnul Shaver avea o deosebită afecțiune față de prima „avicolă” din România (pe care o numea „Crevedia noastră”), iar desele și lungile vizite făcute împreună cu soția, în țara noastră, la Crevedia și nu numai, ne-au onorat. Le vom păstra o pioasă amintire.

Din cei 55 de ani de avicultură industrială în România, primii 10 ani au reprezentat perioada de organizare-dezvoltare, următorii 20 de ani au fost cei în care a fost condusă de Centrala pentru Producție Avicolă (1971-1991), doi ani a fost „a nimănu” (1991-1993), iar de 23 de ani este organizată ca „Uniunea Crescătorilor de Păsări din România”,

care, de aproape un deceniu, funcționează în condițiile apartenenței la Uniunea Europeană.

În această perioadă, avicultura românească s-a confruntat și cu criza economică, având parte de falimente și insolvențe, dar, pe ansamblu, a cunoscut o ușoară (dar corectă) dezvoltare cantitativă. S-a confruntat cu prețuri de vânzare printre cele mai scăzute din UE și, implicit, cu probleme financiare serioase, dar a rezistat datorită performanțelor tehnice, îmbunătățite an de an.

Activitatea din ultimii ani, analizată, comparativ, pe semestrul I al anilor 2010-2016, a fost satisfăcătoare și ascendentă.

1. CARNE DE PASĂRE

După cum se remarcă din tabelul 1, toți indicatorii tehnici și de producție, la toate cele trei activități – reproducție, incubație, creștere – sunt îmbunătățiți semnificativ între anii 2010 și 2015, dar mai ales între anii 2015 și 2016. La carne de pasăre livrată, de exemplu, între anii 2010 și 2015, creșterea a fost de 7,4 mii tone (4% anual), pe când în ultimul an s-au livrat în plus 28,3 mii tone (+13,7%).

Iar la indicatorul tehnic de performanță sintetic (IEE), media de creștere între 2010 și 2015 a fost de 7,44, pe când între 2015 și 2016 a fost de 15,52.

Așadar, în ciuda greutăților, progresul la puii de carne este evident, atât ca producție, cât și ca performanțe.

Și la reproducție și incubație rase grele există aceleași creșteri cantitative și calitative, moderate între anii 2010 și 2015, dar semnificative în semestrul I al anilor 2015 și 2016. Am produs, pentru prima oară, peste 100 milioane ouă de reproducție rase grele în șase luni, ca și excelentul nivel de ecloziune de 84,63%, pe care nu știm ce altă țară din lume l-a realizat.

În tabelul 2 s-a analizat, între semestrele I ale anilor 2013-2016, dinamica livrărilor de carne de pasăre pe categorii de mărime ale societăților, pentru a cunoaște situația de dezvoltare a acestora.

În acești ultimi patru ani, societățile foarte mari au înregistrat o creștere medie a livrărilor de 40%, societățile mari de 11,6%, iar restul societăților de 7,2%. În aceste condiții, ponderea din total livrări a crescut la

Tabelul 1 - Evoluția indicatorilor de producție-livrare și a performanțelor la activitatea de prelucrare a cărnii de pasăre, între anii 2015 și 2016, comparativ cu anul 2010

Indicatorul	UM	Sem. I 2010	Sem. I 2015	Sem. I 2016	% sem. I 2016 față de:	
					Sem. I 2010	Sem. I 2015
a) Producție și livrare						
Producție de carne de pasăre în viu	mii tone	173,6	218,8	229,5	132,2	104,9
Livrări de carne de pasăre în viu	mii tone	182,4	219,6	247,9	135,9	113,7
b) Indici de performanță						
Spor mediu zilnic	g	53,81	54,76	56,72	105,4	103,4
Consum specific furaje	kg/kg spor	1,853	1,731	1,703	91,9	98,4
Pierderi prin mortalitate	%	3,64	2,30	2,55	70,1	11,8
Indice Economic European	IEE	279,84	309,19	324,71	116,0	105,0
c) Reproducție rase grele						
Efectiv mediu găini	mii cap.	730,7	732,4	764,1	104,5	104,3
Producție medie de ouă	ouă/găină	123,96	134,14	136,37	110,0	101,7
Producție totală de ouă	mil. buc.	90,6	98,2	104,2	115,0	106,1
Consum specific furaje	g/ou	256,11	234,71	236,84	92,5	100,9
Pierderi prin mortalitate	%	3,10	3,51	4,08	131,6	116,2
d) Incubație						
Total pui eclozați	mii cap.	70,3	74,3	81,2	115,5	109,0
Nivel de ecloziune	%	80,16	83,96	84,63	105,6	100,8

Tabelul 2 - Evoluția livrărilor de carne de pasăre în viu în semestrul I al anilor 2013-2016 (mii tone)

Nr. crt.	S.C. Avicola	Carne pasăre livrată				% față de:		
		Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015
	Total societăți foarte mari	62,0	71,8	79,6	86,9	140,0	121,0	109,1
	Total societăți mari	79,6	88,3	92,1	97,3	111,6	104,6	114,5
	Restul societăților	67,0	45,4	47,9	63,7	107,2	156,1	116,0
	TOTAL UCPR	208,6	205,5	219,6	247,9	118,8	120,6	112,9
	% din total	100,0	100,0	100,0	100,0	X	X	X
	- Societăți foarte mari	29,7	34,9	36,2	35,1	X	X	X
	- Societăți mari	41,8	45,2	38,7	39,2	X	X	X
	- Restul societăților	28,5	19,9	25,0	25,7	X	X	X

societățile foarte mari, de la 29,7% la 35,1%, a scăzut la cele mari, de la 41,8% la 39,2% (minus 2,6%), iar la restul societăților scăderea a fost de la 28,5% la 25,7% (minus 2,8%).

Marii producători pot decongestiona piața internă prin exporturi mărite, inclusiv de preparate din carne de pasăre, dar și prin preluarea, pentru fabricile lor de preparate, a o parte din pulpele de import, a căror pondere din total importuri este impresionantă.

În ultimele luni, a crescut prețul intern al cărnii de pasăre griler la producător, de la 7,34 lei/kg cu TVA în februarie 2016, la 8,0042 lei/kg în iunie 2016 (+9%). Creștere care se regăsește și în evidența UE: de la 1,44 euro/kg în aprilie, la 1,506 euro/kg la începutul lunii iulie 2016 (+4,5%). Diferența față de prețul operativei românești constă din aprecierea euro față de leu, de la 4,46 lei în martie, la 4,52-4,53 în iunie-iulie 2016 (+1,4-1,6%). Dar, la acest preț, România se află pe locul 6 printre țările cu preț scăzut din UE, la diferență de 56,4% de Germania, de exemplu.

2. OUĂ CONSUM

Din tabelul 3 se remarcă o creștere a livrărilor de ouă consum, asemănătoare cu cea de la carnea de pasăre.

Astfel, în semestrul I al anilor 2010 și 2015, livrările de ouă au crescut cu 13,2% (medie anuală 2,6%), iar între anii 2015 și 2016 creșterea a fost de 8,4%.

S-au consemnat, de asemenea, îmbunătățiri ale indicilor de performanță.

Producția de ouă industriale a României nu reușește să atingă nivelul de dinainte de 1989.

Înainte de 1989, un kg de carne griler (30 lei) se putea cumpăra cu prețul a 18 ouă (1,65 lei, preț mediu anual). Acum, un kg de carne griler (8 lei) se poate cumpăra cu prețul a 29,6 ouă (0,2691 lei/ou).

În UE, un kg griler (1,783 euro) se poate cumpăra cu prețul a 27,3 ouă (8,13 eurocenți pe ou).

N-ar fi o diferență foarte mare față de situația din România, însă cu precizarea că, la noi, atât carnea de pasăre, cât și ouăle, sunt foarte ieftine.

În semestrul I 2016, proporția de ouă livrate de cele patru categorii de mărime (tabelul 4) a fost:

- Societăți foarte mari	16,7% din total
- Societăți mari	23,0% din total
- Societăți mijlocii	32,3% din total
- Societăți mici	28% din total

Și este interesant faptul că, între societățile mici producătoare de ouă, multe au performanțe foarte bune și totuși nu pot supraviețui. Dintre societățile care transmit operativele lunare, constatăm în permanență practicarea unor prețuri foarte mici pe ou la această categorie de mărime.

Conform calculelor noastre, micile societăți realizează prețuri de cost scăzute la ouă, pentru că își fabrică singuri furajele și o parte din ei chiar le produc pe suprafețe agricole proprii. Însă, ca și la producătorii de carne, societățile mici vând ouăle la prețuri foarte scăzute și contribuie semnificativ la menținerea unei piețe nefavorabile în România, mai ales că aceștia contribuie încă semnificativ la aprovizionarea pieței interne (28% din total, față de 20-25% la piața internă a cărnii de pasăre).

3. CONCLUZII

Atât la carne de pasăre, cât și la ouă, la aderarea la UE, prețurile interne la producător erau perfect aliniată la prețul mediu al pieței UE. În ultima perioadă, diferențele de preț dintre România și UE au fost:

Perioada	Carne de pasăre (€/kg)			Ouă consum (eurocenți/ou)		
	UE	România	%	UE	România	%
Mai-iunie 2015	1,8811	1,4351	76,3	8,08	5,35	66,2
Iulie 2016	1,7830	1,5060	80,5	6,54	5,28	80,7

Observăm că prețurile produselor avicole în România tind să se apropie de media UE, însă nu atât prin creșterea prețurilor noastre, cât prin scăderea accentuată a prețurilor medii în UE. Statisticile FAO au anticipat o scădere generală a prețurilor la alimente, iar produsele avicole (mondiale și în UE) și-au înscris prețurile pe această curbă descendentă. Dar, la o analiză mai aprofundată, constatăm că prețurile produselor avicole sunt foarte fluctuante pe țări, în unele prețurile respectând prognoza FAO, în altele nu. De exemplu, în ultimul an, prețul cărnii de pasăre a crescut în Suedia (+14,2%), Malta (+3,4%), Grecia (+2,4%), în România (+1,5%), dar a scăzut în majoritatea țărilor din UE, iar scăderea medie pe UE a fost de 4,40%. Iar la ouă, prețurile au crescut doar în Austria (5,6%), Malta (13,3%) și Danemarca (0,3%), pe când în toate celelalte țări acestea au fost în scădere. Scăderea medie pe UE este de aproape 10%.

Trebuie să avem în vedere aceste deteriorări globale ale pieței produselor avicole și să întocmim strategii de criză, care să excludă România de la această nouă provocare pe care o va resimți piața mondială a produselor avicole. ■

Tabelul 3 - Evoluția indicatorilor de producție-livrare și a performanțelor la găini ouătoare între 2010 și 2016

Indicatorul	UM	Sem. I 2010	Sem. I 2015	Sem. I 2016	% sem. I 2016	
					Față de sem. I 2010	Față de sem. I 2015
a) Producție și livrare						
Producție ouă consum	mii tone	602,4	671,0	727,5	120,7	108,9
Livrări ouă consum	mii tone	580,0	645,2	730,5	125,9	113,2
b) Indici de performanță						
Producție medie de ouă	buc./găină	138,02	134,60	147,63	106,9	109,8
Consum specific de furaje	g/ou	149,05	158,51	151,01	101,3	95,2
Pierderi prin mortalitate	%	5,17	2,92	2,88	55,7	98,6
Indice Economic European	IEE	177,06	165,67	184,19	93,6	111,2

Tabelul 4 - Evoluția livrărilor de ouă consum în semestrul I al anilor 2013-2016

S.C. Avicola	OUĂ LIVRATE (mil. buc.)				Diferența față de:		
	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015
Total societăți foarte mari	118,0	105,4	109,3	121,3	102,8	115,0	110,9
Total societăți mari	134,4	100,0	110,9	167,2	124,4	167,2	150,7
Total societăți mijlocii	147,0	147,3	195,9	235,2	160,0	159,6	120,0
Rest societăți	337,6	338,7	229,1	204,1	60,4	60,2	89,0
TOTAL UCPR	736,4	691,4	645,2	727,8	98,8	105,3	112,8

Piața produselor avicole în UE și în România

Dr. ing. ANA-MARIA COVAȘĂ
Ing. VLADIMIR COFAS

Deflația este incompatibilă cu o dezvoltare economică normală. Producătorul – mic sau mare – cumpără materia primă la un preț normal al pieței, dar vinde produsul realizat la un preț mai scăzut, pe care i-l impune piața deflaționistă. O economie funcțională poate exista doar în condițiile unei ușoare inflații, când producătorul cumpără materia primă la un preț normal al pieței și vinde produsul realizat la un preț mai bun, datorită existenței acestei ușoare inflații.

După recenta criză mondială [care mai persistă încă în unele țări, la aproape 10 ani de la declanșarea acesteia], s-a produs, mai evident decât oricând în trecut, fenomenul recesiunii. Fiecare țară [sau grup de țări cu interese comune] a încercat să combată recesiunea prin strategii, care, de regulă, nu erau în interesul tuturor țărilor, ci mai degrabă acționând sub imperativul „scapă cine poate”.

O astfel de strategie a utilizat Zona Euro, prin Banca Centrală Europeană și conducătorul acesteia, domnul Mario Draghi. Injectarea unei mari cantități de euro în economia și sistemul bancar ale Zonei exclusiviste Euro avea darul de a impulsiona creșterea economică, concomitent cu o mărire a nivelului de trai, permițând populației – mai prospere – să consume o parte din plusul de bunuri de consum realizate și destinate pieței. Dar, cum era (și) normal, un mediu economic artificial nu putea să țină în frâu deflația, pentru că oferta depășea tot mai mult cererea, iar ofertanții trebuiau să scadă prețurile pentru a-și putea vinde integral producția subvenționată, realizată cu euro oferți gratuit de domnul Mario Draghi. Singura modalitate de degrevare a pieței din Zona Euro era exportul în afara acesteia, iar cea mai ușoară cale era exportul [transferul intracomunitar] în alte țări ale UE, terenul fiind pregătit din timp, prin reglementarea și legiferarea „liberei circulații a mărfurilor pe teritoriul UE”. Iar imensa cantitate de euro injectați gratuit în economie a permis producătorilor din Zona Euro să realizeze produse – inclusiv alimentare – la prețuri mult mai scăzute decât cele realizate în zona non-euro.

1. Prețul produselor avicole, în UE și în România

Din tabelul 1, se observă creșterea importului de carne de pasăre din UE, prin transferuri intracomunitare, de la 90,6 mii tone în 2013, la 119,7 mii tone în 2015 (+29,1 mii tone, 32,1%) și scăderea prețului de livrare, de la 1391,47 euro în 2013 la 1235,6 euro în 2015 (minus 155,8 euro, 88,8%).

Cantitatea de carne de pasăre, ca excedent de balanță comercială, a fost de 31,4 mii tone în 2013, și se apreciază un surplus de 63,3 mii tone în anul 2016.

Iar balanța comercială valorică a fost excedentară pentru România doar până în anul 2013 (+14 milioane euro), după care a devenit din ce în ce mai deficitară.

În tabelul 2 este prezentată evoluția prețurilor la produsele avicole în țările UE, în perioada iunie 2015 – iunie 2016. După cum se poate observa, atât la carne de pasăre, dar mai ales la ouă, există o deflație evidentă (95,8% la carne de pasăre, 82,1% la ouă).

Din parcurgerea tabelului, se remarcă scăderi de prețuri atât la carne, cât (mai ales) la ouă, în majoritatea țărilor. Țările care au reușit să mențină prețul la carne de

pasăre de-a lungul acestor 12 luni sunt doar șapte, din care doar Germania este un exportator semnificativ în România. Celelalte cinci țări cu exporturi semnificative în România prezintă următorul grad de deflație la carne de pasăre pe următoarele 12 luni: Ungaria și Polonia 92,8%, Olanda 90,4%, Bulgaria 96,6% și Marea Britanie 87,4%.

Deși importurile de carne de pasăre din alte țări ale UE, prevăzute pe întreg anul 2016, după realizările din primele 5 luni ale anului, nu par mai mari decât cele din anul trecut, calculația făcută poate fi serios majorată dacă tendința deflaționistă a produselor avicole în UE se va menține și în lunile următoare.

În România, deflația la carne de pasăre a fost de 97,3%, față de o medie pe UE de 95,8%. Din Zona Euro, care beneficiază de „relaxarea cantitativă” a BCE, din cele 18 țări aparținătoare, doar Grecia și Franța, alături de Germania și câteva țări mici (Estonia, Lituania, Malta) nu au resimțit deflația la carne de pasăre.

Pe primele luni ale anului 2016, cele șase țări mari exportatoare au livrat României, proporțional din total importuri, următoarele cantități:

		deflație
Ungaria	30,5%	92,8
Polonia	21,5%	92,8
Germania	12,0%	101,9
Olanda	11,1%	90,4
Marea Britanie	6,7%	87,4
Bulgaria	5,3%	96,6
Total	87,1%	X

Deflația puternică din Ungaria, Polonia, Olanda și Marea Britanie (peste media UE) le va obliga pe acestea să majoreze exporturile către România.

După cum se remarcă în tabelul 1, exporturile noastre în țări extracomunitare s-au diminuat an de an: 10,4 mii tone în 2013, 8 mii tone în 2014 și 7,4 mii tone în 2015. Iar în 2016 se prevede o nouă scădere, la 6 mii tone.

Dar nici în țările UE, exporturile de carne de pasăre nu sunt în creștere: 59,2 mii tone în 2013, cu reducere la 51 mii tone în 2014, la 58,9 mii tone în 2015 și preliminar 53,1 mii tone în 2016.

Înainte de anul 1989, se exportau mari cantități de carne de pasăre, ouă de incubație și ouă de consum, în țările Orientului Apropiat și Mijlociu.

În tabelul 3 sunt redată unele informații din țări cu tradiții mai vechi sau mai noi în ceea ce privește relațiile comerciale avicole cu România. Toți cei interesați pot iniția exporturi de produse avicole în aceste zone ale lumii.

Tabelul 1 - Balanța comercială externă la carne de pasăre în anii 2013-2016

Specificație		Importuri			Exporturi		
		mii tone	euro/tonă	total mii euro	mii tone	euro/tonă	total mii euro
2013	- UE	90,6	1391,47	126086	59,2	2367,81	140132,4
	- alte țări	5,1	733,78	3976	10,4	868,66	9019,8
	TOTAL	96,0	1354,3	130062	69,6	2144	149152,2
2014	- UE	112,9	1390,95	147872,6	51,0	2393,6	122018,3
	- alte țări	6,1	925,59	5654,9	8,0	754,55	6070,4
	TOTAL	119,0	1290,05	153527,5	59,0	2170,1	128088,7
2015	- UE	119,7	1235,61	147908,4	58,9	2273,01	133825
	- alte țări	4,8	1220,94	5858,1	7,4	797,07	5903,1
	TOTAL	124,5	1235,04	153766,5	62,3	2108,1	139728,1
2016	- UE	116,4	1316	153182	53,1	2280	143860
	- alte țări	4,0	880	3520	6,0	1175	7050
	TOTAL	120,4	1303,5	156702	59,1	2184	150916

Încărcarea pieței interne cu importuri din UE:	2013:	90,6	-	59,2	=	31,4	mii tone
	2014:	112,9	-	51,0	=	61,9	mii tone
	2015:	119,7	-	58,97	=	60,8	mii tone
	2016:	116,4	-	53,1	=	63,3	mii tone

Tabelul 2 - Evoluția prețurilor produselor avicole în țările UE, în perioada iunie 2015 - iunie 2016

Nr. Crt	Țara	CARNЕ DE PASĂRE				OUĂ CONSUM					
		Prețuri interne		%		Țara	Preț mediu intern (eurocenți/ou)		%		
		Iunie 2015	Dec. 2015	Iunie 2016	Dec. 2015/ Iunie 2015		Iunie 2016/ Iunie 2015	Dec. 2015/ Iunie 2015			
1	Belgia	1,83	1,63	1,67	89,0	91,2	Belgia	5,89	6,69	113,6	91,1
2	Bulgaria	1,49	1,44	1,44	96,6	96,6	Bulgaria	6,20	7,61	122,7	90,3
3	Cehia	1,82	1,84	1,81	101,0	99,5	Cehia	7,24	6,06	117,9	87,3
4	Danemarca	2,51	2,39	2,45	95,2	97,0	Danemarca	10,72	10,72	100,0	100,0
5	Germania	2,62	2,59	2,67	98,8	101,9	Germania	7,97	7,43	93,2	73,7
6	Estonia	1,81	1,52	1,86	84,0	102,7	Estonia	7,16	7,41	103,5	92,6
7	Irlanda	1,80	1,80	0,98	100,0	54,5	Irlanda	8,68	8,27	95,2	70,1
8	Grecia	1,98	2,04	2,02	103,0	102,0	Grecia	10,00	10,06	100,6	97,9
9	Spania	1,74	1,59	1,51	91,4	86,8	Spania	6,82	6,18	90,6	67,7
10	Franța	2,25	2,25	2,25	100,0	100,0	Franța	7,38	7,59	102,9	84,7
11	Croația	1,84	1,80	1,77	97,8	96,2	Croația	10,11	10,75	106,3	89,0
12	Italia	2,21	1,85	2,05	83,7	92,7	Italia	10,56	11,16	104,7	86,6
13	Cipru	2,55	2,54	2,54	99,6	99,6	Cipru	11,08	10,92	98,6	99,4
14	Letonia	1,68	1,59	1,49	94,6	88,7	Letonia	6,60	7,84	118,8	79,1
15	Lituania	1,52	1,42	1,55	93,4	101,9	Lituania	6,42	7,05	109,8	90,5
16	Ungaria	1,53	1,50	1,42	98,7	92,8	Ungaria	7,38	8,19	111,0	91,5
17	Malta	2,19	2,23	2,26	101,8	103,2	Malta	8,88	8,35	94,0	113,4
18	Olanda	1,98	1,88	1,86	94,5	90,4	Olanda	7,26	6,85	94,4	71,3
19	Austria	1,85	1,82	1,84	98,4	99,4	Austria	9,81	10,12	103,2	105,3
20	Polonia	1,39	1,15	1,29	82,7	92,8	Polonia	8,39	8,23	98,1	88,8
21	Portugalia	1,57	1,26	1,43	80,3	91,1	Portugalia	7,93	7,78	98,1	74,1
22	ROMÂNIA	1,50	1,49	1,46	99,3	97,3	ROMÂNIA	5,35	6,75	126,2	89,9
23	Slovenia	1,94	1,99	1,88	102,6	96,9	Slovenia	9,04	9,07	126,2	95,4
24	Slovacia	1,73	1,71	1,61	98,3	92,5	Slovacia	6,19	7,48	100,4	88,8
25	Finlanda	2,63	2,60	2,57	98,1	97,7	Finlanda	9,55	9,86	103,2	97,5
26	Suedia	2,41	2,69	2,77	111,6	114,9	Suedia	12,83	12,86	100,2	93,8
27	Marea Britanie	1,83	1,69	1,60	92,3	87,4	Marea Britanie	9,17	6,63	72,3	82,7
	MEDIE UE	1,90	1,80	1,82	94,7	95,8	MEDIE UE	8,07	8,10	100,4	82,1

Tabelul 3 - Posibilități export țări extracomunitare

Țara	Populație, mil loc.	PIB pe locuitor	Distanță de România (km)	Exporturi în ultimele 16 luni		Probabilități practice (anual)	
				carne de pasăre	mil. ouă	carne de pasăre	mil. ouă
China + Hong Kong	1337,0	3292	12000	4866	—	6000	—
Macedonia	2,1	4406	600	1461	—	2000	—
Vietnam	87,0	1040	1400	650	—	1000	—
Kosovo	X	X	800	600	—	1000	20
Moldova	3,6	1664	vecin	530	—	1000	50
Irak	31,0	788	1500	220	10,0	1000	100
Iordania	6,2	8535	1300	190	—	1000	50
Liberia	3,8	218,7	2500	180	—	500	—
R.D. Congo	66,0	180,7	3000	185	—	1000	—
Iran	75,0	4728	2500	—	—	8000	100
Angola	18,5	1942	3500	—	—	3000	100
Libia	6,5	14400	1800	—	—	5000	50
Afganistan	33,0	2800	2800	—	—	5000	50
Total	1668,1	X	X	8882	10,0	30500	520

Notă:

- ⇒ S-au efectuat exporturi mai mici în Guineea Ecuatorială, Gruzia, Kenia, Emiratele Arabe Unite, Uzbekistan.
- ⇒ În alte țări din Orientul Apropiat și Mijlociu, cu relații comerciale înainte de 1989, se pot face, de asemenea, exporturi.

2. La ouă consum, probleme mai grave

La nivel UE, prețul mediu al ouălor prezintă doar o ușoară îmbunătățire în semestrul II 2015 (creștere 100,4%), pentru ca în semestrul I 2016 deflația la ouă să fie foarte mare (82,1%), scăzând de la 8,10 eurocenți (dec. 2015), la 6,63 eurocenți (iunie 2016). Prețul ouălor a crescut, accidental, doar în Austria și în Malta și s-a menținut neschimbat în Danemarca.

De-a lungul semestrului I 2016, prețul ouălor a scăzut astfel, în medie, pe UE:

decembrie 2015	8,10 eurocenți pe ou	(100%)
ianuarie 2016	7,53 eurocenți pe ou	(93,0%)
februarie 2016	7,52 eurocenți pe ou	(92,8%)
martie 2016	7,60 eurocenți pe ou	(93,8%)
aprilie 2016	6,96 eurocenți pe ou	(85,9%)
mai 2016	6,56 eurocenți pe ou	(81,0%)
iunie 2016	6,63 eurocenți pe ou	(81,8%)

Scăderile de preț au fost însă foarte diferențiate pe țări. Față de media pe UE de 82,1%, în Spania, scăderea a fost la 67,7%, în Irlanda 70,1%, în Olanda 71,3%, în Germania 73,7%, în Portugalia 74,1%, toate țări din Zona Euro, dar care au fost „campioane” ale deflației la ouă pe semestrul I 2016, întrecând semnificativ deflația din zona non-euro: Bulgaria 90,3%, Ungaria 91,5%,

Polonia 88,8% România 89,9%, Danemarca chiar 100%. Până acum nu au fost aduse în România cantități semnificative de ouă, dar deflația galopantă din Zona Euro ar putea determina exportul în cantități mai mari de ouă din această zonă în zona non-euro, mai ales în România.

Și atunci, nu ne mai rămâne decât exportul în țări extracomunitare, în special în cele menționate în tabelul 3.

Prețurile interne din România sunt acum la 80% la carne de pasăre și 72,5% la ouă consum, față de media UE. În iunie 2015 eram la 74% față de media UE la carne de pasăre și la 66,3% la ouă consum, iar la sfârșitul anului 2015 la 83,2% la carne de pasăre și la 83,3% la ouă consum, față de, amintim, o aliniere aproape totală a prețurilor în anul precedent aderării României la UE.

Eforturile de a mări exporturile românești de produse avicole au fost inutile, pentru că acestea au scăzut an de an, inclusiv către țări extracomunitare.

În semestrul I 2016, producțiile avicole românești au crescut semnificativ, față de semestrul I 2015: cu 10,9% la carne de pasăre livrată și cu 6,2% la ouă livrate. Creșterea producțiilor avicole românești este însă negativ influențată de scăderea numărului de cumpărători și a puterii lor de cumpărare, dar și de importurile din ce în ce mai mari. Deci, întărim ideea exporturilor în țările extracomunitare, o oportunitate care trebuie exploatată. ■

FERME AVICOLE

VERSUS

LOCUINȚE UMANE

Ing. AUREL DAMIAN

Este imperios ca populația umană să beneficieze, prioritar, de un mediu nepoluat, iar desfășurarea unor activități poluante (platforme de gunoi sau deșeuri alimentare, grajduri cu un număr mare de animale etc.) în apropierea locuințelor nu este permisă, autoritățile de mediu neacordând autorizații de funcționare.

Acesta este și motivul pentru care ferma de creștere a puilor de carne de la Florești (capacitate 3.500 tone carne de pasăre), după ce a primit o amendă (grasă) de 20.000 lei de la autoritățile de mediu, precum și un termen limită de 15 zile pentru obținerea autorizației de mediu (care i-a fost refuzată), și-a încetat activitatea.

Primarul localității Florești, județul Cluj, Horia Sulea, este mândru de această realizare, prin care, spune domnia sa: „Astăzi am intrat în normalitate, asigurând floreștenilor – și în special celor din zona fermei – un trai mai bun”.

O fotografie, publicată în revista „Profitul Agricol”, alături de această informație, ne dezvăluie existența, în imediata apropiere a fermei avicole Florești, a numeroase vile, cochete și etajate, care, evident, nu existau când ferma a fost pusă în funcțiune, cu 35-40 de ani în urmă. Dar, fără a ține seama de importanța economică a acestei ferme, inclusiv pentru locuitorii comunei Florești, care erau salariați ai acestui important obiectiv economic, pe lângă care funcționa și un mare abator de păsări, primarul din Florești a autorizat scoaterea din circuitul agricol a mari suprafețe de teren arabil și construirea acestor vile, până la câțiva metri de gradul împrejmuit al fermei. Sigur, cu sume mari de bani (legali sau negri), pentru primărie și primar, în favoarea obținerii acestor autorizații. Iar

când primarul declară că a creat un trai mult mai bun, în special celor din zona fermei, se referă, evident, la locatarii vilor care au primit autorizația de construcție de la primar, ceea ce a determinat dispariția uneia dintre cele mai importante societăți avicole din România.

Cazul avicolei din Florești nu este singular. La fel s-a întâmplat și cu Avicola Galați, cu o capacitate de 20.000 tone carne pe an, la fel și cu Avicola Buftea, cea mai mare societate avicolă producătoare de ouă din România, cu o capacitate de aproape 200 milioane de ouă.

Aceste unități, construite în perioada dinaintea de 1989, cu respectarea condițiilor de mediu, au fost victimele aceleiași extinderi a localităților învecinate. În afară de pagubele economice, trebuie avute în vedere și cele sociale, peste 2.000 locuri de muncă desființate și același număr de familii împinse în cea mai cruntă sărăcie.

Fermele avicole se construiesc, conform normelor legale, la distanță de un kilometru de localitățile urbane sau comunale. Construirea unei ferme noi presupune racordarea la utilități (energie electrică, gaze, apă, drumuri de acces etc.), care sunt cu atât mai costisitoare cu cât ne îndepărtăm de localitățile care le pot furniza. Autoritățile locale care dau autorizații de mediu pentru obiectivele zootehnice dau și autorizațiile pentru construcții de locuințe. Însă în vreme ce autorizațiile pentru construcții zootehnice sunt acordate după prezentarea a numeroase studii și documente, autorizațiile pentru construcții de locuințe nu au un regim la fel de strict. Însă, așa cum construcțiilor zootehnice nu le este permisă autorizația de mediu în apropierea locuințelor, același regim trebuie aplicat și acestora din urmă.

Iar noi, avicultorii, trebuie să verificăm această aplicare egală a legislației de construcție și să sesizăm autoritățile de decizie din România dacă observăm ridicarea de locuințe umane în apropierea fermelor noastre de păsări. Sigur, nu putem lua dreptul oamenilor de a prefera zone nepoluate, liniștite, amplasate în afara vetrei satului, dar nu apropiindu-se de fermele noastre avicole. Întărim faptul că multe ferme avicole din România se confruntă cu acest fenomen. Corect ar fi, inclusiv pentru ferma de la Florești, să li se mențină autorizația de funcționare, iar locatarii din vilele vecine, construite cu încălcarea legii, să suporte mirosul exploatarii avicole, pentru că nu ferma Florești s-a construit în apropierea locuințelor lor, ci invers. ■

Gestionarea pulpelor

Ing. GHEORGHE MARIN

Când am întocmit strategia pe termen lung a importurilor și exporturilor de carne de pasăre și am prevăzut dimensiunile finale ale acestora, de 80 mii tone carne de pasăre importată și 100 mii tone exportată, am fost nu numai conștienți, dar și cointeresați să importăm produse ieftine și să exportăm produse scumpe, cu mare valoare adăugată. Cunoaștem, de exemplu, că în majoritatea țărilor cu economie (și avicultură) dezvoltată, pieptul de pasăre este mai scump decât pulpele de pasăre cu 200%, 300% sau chiar cu 500% în unele țări. Știam, de asemenea, preferințele consumatorilor interni pentru pulpele de pasăre, considerate superioare pieptului. În unele zone ale țării, pulpele de pasăre aveau o piață mult mai bună decât pieptul, iar operatiunile preluate din teritoriu confirmau această realitate.

Previziunile noastre au fost infirmate, atât în privința dimensiunilor importurilor de carne de pasăre, care au depășit, la nivelul anului 2015, prevederile finale (de 80 mii tone), realizându-se cu 50% mai mult (120.000 tone), cât și în privința exporturilor noastre de carne de pasăre, care au fost de numai 66 mii tone la nivelul aceluiași an (53% din importuri).

După aderarea țării noastre la UE, avicultura a avut un trend normal de dezvoltare. Autoritățile de decizie ale UE nu au putut să limiteze dezvoltarea necontrolată a unor țări europene, ca Polonia, Ungaria, Olanda, opinie împărtășită și de ministrul francez al agriculturii, care l-a atenționat pe dl Phill Hogan, comisar european al agriculturii, că „unele țări produc prea mult”.

Este greu de crezut că autoritățile de decizie ale UE vor reuși să convingă țările cu dezvoltare necontrolată, nesustenabilă, din Europa să-și reducă ritmul de dezvoltare și cu atât mai mult să reducă exporturile de carne de pasăre către România, cum s-ar cuveni a se proceda între țări prietene.

Acesta este motivul gravei probleme a pieței cărnii de pasăre din România. Încercăm s-o rezolvăm noi, neașteptând sprijinul UE, care, pe bună dreptate, are probleme mult mai grave de rezolvat decât aceea de a soluționa impasul în care se află avicultura românească.

1. DATE STATISTICE

În tabelul 1 este prezentată o situație a ponderii pulpelor de pasăre din total importuri, atât pe întreg anul 2015, cât și pe trimestrul I 2016.

Am considerat drept pulpe și categoria de importuri intitulată „jumătăți sau sferturi”, incorect denumită astfel, pentru că, de fapt, aceste jumătăți sau sferturi nu pot fi decât cele posterioare, deci două pulpe legate între ele cu o porțiune de spate, în scopul evident de a-i crește greutatea și proporția din total carcasă. Așa cum s-a procedat și atunci când s-a hotărât ca secționarea inferioară a pulpelor să se facă nu pe articulația femuro-tibiană, ci sub aceasta.

Cu aceste precizări, prezentăm tabelul 1, care relevă că, din cele 124,5 mii tone carne de pasăre importate în anul 2015, cantitatea de 73,3 mii tone o reprezintă pulpele de pasăre, adică 58,8% din total.

Situația se prezintă asemănător și în trimestrul I 2016, când cantitatea de pulpe importate a fost de 16,2 mii tone, reprezentând 55,7% din total carne de pasăre importată.

Așa cum se constată în tabelul 2, din producția internă de 460,6 mii tone carne în viu și 359 mii tone carne tăiată, pulpele reprezintă 26%, sau, cantitativ, 120 mii tone.

Și, continuând analiza, aflăm că pulpele autohtone au fost valorificate pe piața internă, la preț de producător, în anul 2015, cu 7,135 lei pe kg, sau 1,579 euro pe kg, doar 2768 tone (incluzând „jumătățile și sferturile”) fiind destinate exportului (2,3%), din totalul producției din anul 2015. Iar în trimestrul I 2016 proporția a fost aproape identică: 2,5%.

Așadar, populația din România a fost nevoită să consume, în anul 2015, cca 190 mii tone pulpe de pasăre,

adică cca 10 kg pe locuitor, ceea ce, oricât de mult ar fi agreate pulpele, este prea mult!

2. SOLUȚII (MAI MULT SAU MAI PUȚIN PRACTICE)

Este clar că România consumă cele cca 117 mii tone pulpe de pasăre românești (ca tranșate sau nedetașate de carcasă), pentru că prețul de 7,1 lei/kg la producător este competitiv, având în vedere apetitul românilor pentru pulpele de pasăre. Sunt consumate și o parte din pulpele din import, pentru că adesea sunt prezentate, prin mijloacele de informare, promoții pentru acestea la prețul de 4-4,5 lei/kg.

Însă, de regulă, pulpele din import lipsesc din galantarele supermarketurilor. Ele iau calea fabricilor de mezeluri și, în special, de salamuri, patronii acestora descoperind, înaintea noastră, cât este de rentabilă folosirea acestei materii prime foarte ieftine, mai ales atunci când înlocuiește, în mare proporție, carnea de vită sau de porc, excesiv de scumpă comparativ cu carnea pulpelor de pasăre din import.

Cantitatea de cca 70 mii tone pulpe din import, sau cca 46 mii tone după dezosare, este foarte ușor de introdus în cantitățile imense de salamuri pe care industria cărnii din România le produce.

Aceasta este explicația pentru care pulpele românești sunt vândute pe piața românească cu peste șapte lei la producător, nefiind concurate de cele 38% pulpe din import, intrate în țară cu prețul de 0,87-0,89 euro (3,90-4 lei cele congelate, care reprezintă cele mai mari cantități – peste 80% din total).

Se naște, totuși, o întrebare: dacă din cele 124 mii tone carne de pasăre importate în anul 2015, doar cel mult jumătate merg pe piață, iar restul la fabricile de mezeluri, de ce totuși piața internă este sufocată de importuri?

Trebuie adâncit studiul pentru a răspunde la această întrebare. Un posibil răspuns ar fi acela că piața cărnii este globală, cuprinzând toate cantitățile de carne și preparate din carne, de la toate speciile. Iar dacă pulpele intrate din import se folosesc pentru mezeluri, ieftinindu-le, atunci toți ceilalți producători de carne sunt afectați, începând cu carnea de porc și de vită și terminând cu cea de pasăre, deocamdată cea mai ieftină. Dar dacă salamurile în care au fost integrate pulpele foarte ieftine din import se ieftinesc și ele pe această cale, nu devin un concurent periculos pentru ceilalți parteneri de pe piață? Și, trăgând o linie, cine beneficiază, în final, de pulpele ieftine din import? Noi, avicultorii, tragem ponoasele, iar profiturile le „trag” alții.

Tabelul 1 - Situația importurilor de pulpe de pasăre și de jumătăți sau sferturi pentru anul 2015 și trimestrul I 2016

Specificare	2015			Trimestrul I 2016		
	Tone	Euro pe tonă	Total mii euro	Tone	Euro pe tonă	Total mii euro
1. PULPE DE PASĂRE						
a. Refrigerate	9575,06	1040,73	9966,0	226,6	918,8	2081,3
b. Congelate	39658,46	892,04	35376,8	8244,3	757,5	6245,2
TOTAL	49234,52	920,96	45342,9	10510,5	792,4	8329,5
2. JUMĂTĂȚI SAU SFERTURI						
a. Refrigerate	4879,7	1168,56	5702,2	1211,9	967,37	1173,3
b. Congelate	19167,5	871,33	16701,3	4463,1	743,35	3317,6
TOTAL	24047,2	931,60	22403,5	5675,0	791,20	4489,9
TOTAL GENERAL	73281,7	923,1	67646,4	16185,5	792,02	12819,4
% din total importuri de carne de pasăre	58,8	X	X	55,7	X	X

Tabelul 2 – Calculație privind producția pe părți anatomice a cărnii de pasăre, în anul 2015

Specificație	Greutate vie	Carcasă	Din care:				
			Piept	Pulpe	Aripi	Spinări	Alte
Bază: un pui de 2 kg	2000 g	1560 g	420	540	180	120	300
%	100	78	21	26	9	7	15
Total producție carne de pasăre 2015 (mii tone)	460,6	359	97	120	41	32	69

Tabelul 3 - Prezența pe piață a pulpelor (producție internă + import) în anul 2015

Specificație	mii tone	Euro pe kg	Total mii euro
Pulpe autohtone	120	1,579	189,5
Pulpe din import	73,3	0,923	67,6
TOTAL	193,3	1,324	257,1
% pulpe import	37,9	58,8	26,3

Tabelul 4 - Rețete de fabricație pentru preparate din carne de pasăre

Clasificare	Denumire preparat	Materie primă
6322	Ruladă de pui	Pulpe și piept de pui calitatea a II-a
6324	Frigărui de pui	Pentru 100 kg frigărui, 60 kg pulpe dezosate
6326	Pulpe cu ciuperci	Pentru 100 kg preparat, 100 kg pulpe dezosate
6327	Ruladă cu ciuperci	Pentru 100 kg ruladă, 45 kg pulpe dezosate
6328	Cârnați de pasăre „AVIS”	Pentru 100 kg cârnați, 75 kg carne găini reformă
63211	Ruladă de pui „Dunărea”	Pentru 100 kg ruladă, 42 kg pulpe, 28 kg piept

Și noi deținem capacități de procesare a preparatelor din carne de pasăre. Dar în loc să folosim pulpele ieftine din import, le folosim pe cele din producție proprie, de 2-3 ori mai scumpe.

De-a lungul timpului, avicultorii din România au întocmit rețete de fabricație și au realizat o gamă largă de preparate din carne de pasăre, care au fost înregistrate ca mărci proprii de fabricație, în care pulpele de pasăre au fost folosite prioritar, având în vedere economicitatea acestora și calitatea gustativă excepțională a preparatelor în care se folosesc pulpele de pasăre.

În ediția din anul 2010 a tratatului „Creșterea și industrializarea puilor de carne”, din cele 12 preparate extrase de autori și prezentate în capitolul „industrializare”, redăm, sintetic, în tabelul 4, șase dintre acestea, care au reprezentat „norme tehnice departamentale” și care conțin, în cantități mai mici sau mai mari, pulpe de pasăre. Procesul tehnologic integral de realizare a acestor preparate este redat în tratatul „Creșterea și industrializarea puilor de carne”, ediția 2010, realizat de un colectiv de lucru cu specialiști din UCPR, din cercetare și învățământ, colectiv coordonat de Prof. Univ. Dr. Ilie Van, președintele UCPR.

Societățile care produc deja preparate cu conținut ridicat de pulpe de pasăre sunt consiliate să-și dezvolte producția, cu recomandarea de a utiliza pulpe ieftine din import. Aceleași recomandări sunt valabile și pentru cei care, continuând tradiția înaintașilor noștri, vor încerca să producă savuroasele lor preparate.

Adăugăm că, în fostele întreprinderi avicole de stat, toate abatoarele de păsări, la nivelul fiecărui județ, aveau o secție de producere a preparatelor, ce realizau cantități care să asigure integral necesarul pieței locale. ■

<http://bucataria-romaneasca.ro>

Compostarea așternutului de broileri

Compostarea așternutului evacuat din halele de broileri prezintă numeroase dificultăți, precum și oportunități. Acestea includ reducerea costurilor de lucru și limitarea umidității compostului, emisiilor de NH₃-N și a miasmelor. Are o umiditate între 22 și 50%, un conținut de azot de 3-5,9% și un raport dintre carbon și azot de 9:12. Recomandările, bazate pe studii de teren și analize economice, au concluzionat că această compostare se realizează, cel mai economic, cu adaos puțin sau deloc și un nivel de umiditate de pornire de 40% sau mai puțin.

Rezultatele sugerează că cel mai potrivit sistem pentru obținerea unui produs cu umiditate scăzută și bogat în azot ar fi un sistem în vas, cu aerare forțată, întoarcere mecanică și un nivel ridicat de NH₃ (> 160 ppm) în mediul ambiant înconjurător al compostului. Un asemenea sistem n-ar produce un compost matur, ci ar duce la un produs stabilizat (pierdere de substanță uscată 10-18,6%), uscat (10-18% umiditate), cu conținut de azot ridicat (12-15% pierdere de azot totală), ce-ar putea fi comercializat drept îngrășământ pentru grădini și terenuri agricole.

World Poultry, Volume 31, No. 1, 2015, pag. 41

Sursă: H. Keener, M. Wicks, F. Michel and K. Ekinici, World's Poultry Science Journal 70

O lege pentru PREȚUL

CEREALELOR?

Ing. AUREL DAMIAN

Domnul Laurențiu Baci, fermier din județul Bacău, este și președintele LAPAR, funcție pe care o deține de mai mulți ani. Este un agronom care-și gestionează ferma cu mult profesionalism și, în același timp, un luptător pentru promovarea agriculturii în fermele mari din România.

Recent, domnul Baci a făcut o propunere adresată Ministerului Agriculturii și Comisiei pentru agricultură din Camera Deputaților, pentru o lege a prețului cerealelor. Domnia sa insistă că piața cerealelor din România trebuie să ignore Piața Mării Negre și să se raporteze la Bursa de la Paris, bursă de care țin seama toate țările UE, în afară de România. Argumentul principal este acela că dacă țara noastră este membră UE trebuie să se alinieze principalelor burse europene, nu celei controlate de Rusia și Ucraina, țări care practică prețuri foarte scăzute la cereale. Și mai spune domnia sa, cu scopul vădit de a se aproba propunerile, că prețuri mai mari la cereale sunt și în interesul statului, care încasează mai mulți bani din TVA și impozit pe profit.

Nu știm dacă inițiativa legislativă a domnului Baci va fi încununată de succes. Într-un fel, înțelegem dorința președintelui LAPAR ca toate cerealele produse de marii fermieri să fie valorificate la prețuri cât mai avantajoase. Totuși, din acest punct de vedere, marii producători de cereale nu se pot plânge. Practic, chiar și în situația actuală, de raportare a prețurilor la Piața Mării Negre, cerealele din România sunt mai scumpe decât cele din Rusia sau Ucraina. Astfel, prețurile FOB pe luna iulie 2016 ale principalelor cereale – grâul și porumbul – au fost următoarele:

Grâu:

Ucraina	147 USD (588 lei) pe tonă;
Rusia	151 USD (604 lei) pe tonă;
România	133 euro (688 lei) pe tonă.

Porumb:

Ucraina	141 USD (564 lei) pe tonă;
Rusia	135 USD (540 lei) pe tonă;
România	143 euro (643 lei) pe tonă.

Așadar, prețurile cerealelor în România par a valida opinia domnului Baci. Sunt redade în euro, nu în USD, și sunt foarte apropiate de cotațiile Bursei de la Paris, astfel:

Grâu - România: 133 euro; Paris: 133 euro (august);
Porumb - România: 143 euro; Paris: 143 euro (august).

Este însă posibil ca prețurile (preluate de noi din revista de specialitate „Profitul Agricol”), să nu fie cele care se practică acum, în toila campaniei agricole.

Anul agricol 2015-2016 a fost foarte bun, producțiile de la fermele organizate variind între 5 și 7 tone la hectar, iar ofertele făcute de marii producători variază între 550 și 700 lei pe tonă, față de prețul înregistrat în luna iulie, de 688 lei pe tonă. Prețul de 550 lei, practicat pentru o livrare către un FNC, a fost probabil pentru un grâu de calitate a II-a (furaier).

La data de 3 august 2016, când valoarea dolarului era de 3,9782 lei, la Bursa din Chicago, porumbul era cotelat la 127,54 USD pe tonă (507 lei), iar grâul la 141,89 USD (564 lei), cu livrarea pe luna septembrie.

Îată că prețul cerealelor românești este peste nivelul Bursei din Paris și al Bursei din Chicago, iar când marii producători pretind prețuri de 650-700 lei pe tonă, nu țin cont de tendințele pieței mondiale, exprimate de FAO, care sunt în continuă scădere. Anul trecut, în aceeași perioadă, prețul grâului era de 661-670 lei pe tonă, cu scădere sub 650 lei în perioada de iarnă 2015, iar

al porumbului de 607-639 lei pe tonă, cu scădere sub 600 lei în iarnă. Deci nici anul trecut noi, avicultorii, nu ne-am bucurat de o piață favorabilă a cerealelor.

Așadar, cu prețuri superioare Rusiei și Ucrainei, dar practic aliniate sau chiar superioare bursei europene de la Paris și bursei americane de la Chicago, în România vor rezulta furaje scumpe pentru păsări, care nu vor acoperi costurile de producție. Cerealele sunt deja aliniate la prețurile europene, pe când produsele avicole se află, pe semestrul I 2016, la 81,1-84,5% față de media UE la carne de pasăre și la 64-87,6% la ouă consum. Iar dacă domnul Baci va reuși, prin această inițiativă legislativă, să alinieze prețurile cerealelor din România cu media europeană, ar trebui ca și noi, avicultorii, să pretindem această aliniere.

Dar, luând lucrurile în serios, suntem convinși că nici noi, nici domnul Baci, nu vom realiza acest deziderat. Prețurile se formează după legile pieței și nicio lege, în UE sau în România, nu poate să stabilească prețurile.

Nici măcar bursele, oricât ar fi acestea de competente și de serioase, nu (mai) pot să influențeze piața cerealelor. Încercările nereușite din ultima perioadă ale Bursei de la Chicago sunt o dovadă în acest sens.

Cei care au înțeles că fluctuațiile pieței, uneori artificial practicate, pot determina serioase probleme în producțiile zootehnice (mai ales la păsări, cele mai granivore specii din zootehnie) s-au apucat să-și producă singuri cerealele, total sau parțial, ca să nu resimtă efectul nefavorabil în producție al acestor fluctuații. Dar majoritatea, care n-au avut nici curajul și nici abilitatea de a produce cereale ieftine pe terenuri agricole proprii, ei ce trebuie să facă?

Ați remarcat opiniile câtorva dintre marii producători de cereale: „noi nu vindem acum, le depozităm și așteptăm să crească prețurile”. Ce bine ar fi dacă am putea să depozităm și noi produsele avicole și să așteptăm să le crească prețurile!

Însă, ca și în avicultură, în cultura mare de cereale, alături de marii producători, există și mici producători care, neavând nici capacități de depozitare a cerealelor,

nici capital de lucru, procedează ca și micii avicultori: vând imediat ce recoltează, la prețuri foarte mici, „samsarilor” (cum îi numesc marii producători pe cei care cumpără cerealele din lan, la prețuri stabilite de ei și acceptate „de nevoie” de producători).

Cu o largă aproximație, producătorii de cereale din România sunt de trei categorii:

- mari firme cu capital străin cca 30%;
- mari firme cu capital autohton cca 30%;
- mici producători cca 40%.

Marii producători realizează mari cantități de cereale la ha și dispun de capacități de depozitare suficiente pentru a înmagazina întreaga recoltă (poate mai puțin cerealele de calitate a II-a, pe care le livrează la prețurile scăzute ale pieței, către FNC-uri). Am putea aprecia că 70-75% din cantitatea de cereale este produsă de marii producători, care, prin domnul Baci, vor să legifereze prețurile ridicate ale cerealelor. Le respectăm opțiunea, dar cu greu aceștia pot deveni furnizorii noștri.

Problema noastră, a celor care nu ne producem singuri furajele, este să achiziționăm cereale de la micii producători agricoli, preferabil din lan, și să ne organizăm depozite (baze de recepție) bine organizate, așa cum au procedat multe societăți avicole românești. Adepții acestui sistem spun: „De ce să ne implicăm noi într-o activitate agricolă, cu toate inconvenientele pe care le incumbă (riscuri de secetă, inundații, grindină, sezonabilitate etc.) când avem o piață favorabilă la fiecare început de campanie agricolă de recoltare? Totul este să investim în capacități de depozitare (realizate inclusiv din fonduri europene), să achiziționăm cereale ieftine de la producătorii mici și medii și să ne asigurăm, pe această cale, necesarul nostru anual de cereale.

Am depășit etapa în care porumbul era depozitat în pătule, sub formă de știuleți, și în care mari cantități din producție erau alterate. Actualele silozuri, deținute de firmele străine, sunt adaptate perfect cerințelor noastre și ne permit să achiziționăm cereale nu numai de pe piața internă, când aceasta este favorabilă, dar și de pe piața externă, când prețurile sunt mai scăzute decât în România. Așa se întâmplă cu piața cerealelor din Ucraina sau Rusia, în permanență mai ieftină comparativ cu cea din România. Comerțul cu țări extracomunitare este recomandat chiar de Consiliul UE, când acesta este favorabil Uniunii. Nu suntem o uniune de țări desprinse din economia mondială, ci parte a acestei economii. Și pornind de la această idee, un exemplu este cel al Ucrainei, care realizează 60% din producția europeană de soia. Conform statisticilor oficiale, Ucraina va produce, la nivelul anului 2025, cantitatea de peste 13 milioane tone boabe de soia, de pe o suprafață de 4,5 milioane ha. Ca membră a asociației Danube Soya, Ucraina va produce prioritar soia nemodificată genetic. Europa importă anual 40 milioane tone de soia, din care doar 7 milioane tone (17,5%) nemodificată genetic. ■

PERFORMANȚE ȘI RECORDURI AVICOLE

- SEM. I 2016, COMPARATIV CU SEM. I AL ANILOR 2012, 2013, 2014 ȘI 2015 -

Dr. ing. ANA MARIA COVAȘĂ, Ing. VLADIMIR COFAS

I. LA PRODUCȚIA DE CARNE DE PASĂRE:

- Spor în greutate: **229,5** mii tone în sem. I 2016, față de 218,6 mii tone în sem. I 2015, 204,9 mii tone în sem. I 2014, 207,1 mii tone în sem. I 2013 și 99,8 mii tone pe sem. I 2012.

II. LA GĂINI DE OUĂ CONSUM:

- Producția totală de ouă: 727,7 mil. sem. I 2016, față de 671,0 mil. în sem. I 2015, 699,2 mil. ouă în sem. I 2014, **733,1** mil. în sem. I 2013 și 626,4 mil. în sem. I 2012.

În continuare, prezentăm statisticile pe sem. I 2016, față de aceeași perioadă din anii 2012-2015, care prezintă performanțele tehnice, în ordinea mărimii lor, ale primelor societăți avicole din țară:

I. CARNE DE PASĂRE

A. Cele mai bune sporuri medii zilnice (g/zi):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	55,49	54,70	55,02	55,17	<u>56,73</u>

- Societăți foarte mari (peste 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC TRANSAVIA	60,28	62,80	64,31	64,58	<u>64,74</u>
2. AGRICOLA INT.BACĂU	53,76	55,60	53,99	52,16	<u>59,84</u>
3. SC AVICARVIL	54,19	57,29	57,09	56,12	<u>59,13</u>
4. AVICOLA BUZĂU	57,76	58,40	51,87	57,04	<u>58,53</u>
5. SC AGRISOL INT. RO.	51,42	50,92	<u>57,03</u>	53,00	55,80

- Societăți mari (8000 – 18000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AVICOD	56,11	55,58	61,90	62,41	<u>65,18</u>
2. SC DRAGOȘ VODĂ	60,74	61,19	60,76	54,99	<u>64,54</u>
3. SC PRIMA NOVA	50,86	53,29	49,16	55,67	<u>60,55</u>
4. AVICOLA CIOCĂNEȘTI	58,00	57,05	58,62	58,00	<u>60,32</u>
5. SC GROENLAND POULTRY	x	x	x	x	<u>56,72</u>

B. Cele mai bune consumuri specifice (kg/kg spor):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	1,831	1,789	1,766	1,731	<u>1,703</u>

- Societăți foarte mari (peste 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC TRANSAVIA	1,775	1,727	1,659	<u>1,572</u>	1,587
2. AVICOLA BUZĂU	1,663	1,657	1,670	1,612	<u>1,600</u>
3. AGRICOLA INT.BACĂU	1,776	1,780	1,753	1,769	<u>1,677</u>
4. SC AVICARVIL	1,879	1,765	1,859	1,720	<u>1,712</u>
5. SC AGRISOL INT. RO.	1,836	1,842	1,819	1,740	<u>1,737</u>

- Societăți mari (8000 – 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC VIS AGRI	1,608	1,680	1,687	1,517	1,526
2. SC PRIMA NOVA	1,837	1,690	1,809	1,644	1,587
3. SC AVICOD	1,797	1,945	1,685	1,647	1,627
4. AVICOLA CIOCĂNEȘTI	1,720	1,649	1,760	1,605	1,632
5. SC GROENLAND POULTRY	x	x	x	x	1,633
6. SC AVI TOP	1,738	1,713	1,682	1,651	1,681
7. SC DRAGOȘ VODĂ	1,699	1,657	1,750	1,687	1,708

C. Cele mai scăzute pierderi prin mortalitate (%):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	2,85	2,55	2,28	2,37	2,49

- Societăți foarte mari (peste 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. AVICOLA BUZĂU	2,02	1,53	1,74	2,06	1,97
2. SC TRANSAVIA	2,47	2,37	2,25	2,15	2,11
3. SC AVICARVIL	2,24	2,03	2,22	1,88	2,43
4. AVE IMPEX	3,25	1,52	1,68	2,19	2,48
5. AGRICOLA INT. BACĂU	3,53	2,70	2,61	2,66	2,53

- Societăți mari (8000 – 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AVI TOP	1,68	1,43	1,45	1,20	1,13
2. SC PRIMA NOVA	2,10	2,17	2,07	2,32	1,85
3. AVICOLA CIOCĂNEȘTI	1,71	1,57	1,76	1,67	1,88
4. SC DRAGOȘ VODĂ	2,40	1,90	1,75	1,72	1,89
5. SC ONCOS	2,47	2,45	2,38	2,24	2,08
6. SC AVICOD	1,23	1,87	2,00	2,00	2,17
7. SC FERMADOR	1,23	1,33	1,42	1,41	2,22

D. Cei mai buni Indici Economici Europeni:

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	284,99	297,90	304,36	311,32	324,88

- Societăți foarte mari (peste 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC TRANSAVIA	331,13	355,00	379,0	402,08	399,30
2. AVICOLA BUZĂU	340,32	346,99	305,64	346,54	358,60
3. AGRICOLA INT. BACĂU	292,04	303,98	299,90	290,67	347,83
4. SC AVICARVIL	284,63	317,93	300,28	320,16	337,07
5. SC AGRISOL INTERNATIONAL	270,71	266,73	300,72	294,55	310,77

- Societăți mari (8000 – 20000 tone spor în greutate pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AVICOD	308,38	280,48	360,05	360,41	391,98
2. SC PRIMA NOVA	271,02	202,38	266,20	330,08	374,60
3. SC DRAGOȘ VODĂ	349,00	362,31	349,08	320,29	370,72
4. AVICOLA CIOCĂNEȘTI	331,45	340,52	361,30	365,39	362,66
5. SC OPREA AVICOM	275,56	299,18	328,24	329,81	345,16
6. SC VIS AGRI	352,85	316,94	314,99	327,38	336,25
7. SC FERMADOR	277,14	287,49	298,22	347,92	333,98

II. GĂINI OUĂ CONSUM

A. Cea mai mare producție medie de ouă pe găină (ouă pe găină):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	130,30	137,4	129,17	134,08	<u>142,4</u>

- Societăți mari (peste 40 mil. ouă pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC PRO AVIS	144,75	140,44	162,84	163,69	<u>170,39</u>
2. SC HADITON GROUP	154,08	159,2	137,8	139,88	<u>166,63</u>
3. SC AVI PUTNA	152,03	143,27	160,5	164,25	<u>166,33</u>
4. AVICOLA LUMINA	<u>170,60</u>	165,4	154,1	156,49	161,75
5. SC CONDOR MATCA	155,53	<u>160,55</u>	132,25	135,56	141,50

B. Cele mai bune consumuri specifice (g/ou):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	158,73	152,8	163,4	158,51	<u>151,0</u>

- Societăți mari (peste 40 mil. ouă pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012 (g/ou)	Sem. I 2013 (g/ou)	Sem. I 2014 (g/ou)	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC PRO AVIS	171,72	129,05	148,34	<u>128,83</u>	<u>128,83</u>
2. AVICOLA LUMINA	<u>124,67</u>	130,2	138,66	137,08	135,28
3. SC TONELI HOLDING	165,49	140,42	133,01	<u>129,56</u>	143,55
4. SC CONDOR MATCA	138,15	<u>132,1</u>	132,25	138,56	147,68
5. SC OVOEST	x	x	x	<u>144,73</u>	150,75

C. Cele mai scăzute pierderi prin mortalitate (%):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	4,54	3,15	3,61	2,92	<u>2,88</u>

- Societăți mari (peste 40 mil. ouă pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AVI PUTNA	3,61	0,57	0,89	<u>0,42</u>	0,54
2. SC PRO AVIS	0,52	2,06	0,45	<u>0,40</u>	0,59
3. SC AVIS COLLECTION	1,73	1,66	<u>0,57</u>	0,73	0,73
4. SC AVICOLA LUMINA	1,26	<u>0,46</u>	1,05	0,75	1,11
5. SC TONELI HOLDING	1,83	1,93	<u>1,50</u>	1,84	2,11

D. Cei mai buni Indici Economici Europeni:

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	157,58	175,61	153,80	165,57	<u>184,22</u>

- Societăți mari (peste 40 mil. ouă pe an):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC PRO AVIS	168,64	177,82	220,37	255,20	<u>275,09</u>
2. SC HADITON GROUP	188,72	217,27	169,27	171,32	<u>244,19</u>
3. SC AVI PUTNA	197,26	179,56	208,28	188,28	<u>211,01</u>
4. AVICOLA LUMINA	<u>271,78</u>	254,98	221,77	228,49	237,78
5. SC TONELI HOLDING	135,11	210,16	<u>221,77</u>	159,83	203,71
6. SC AVIS COLLECTION	207,02	180,17	<u>208,52</u>	185,72	194,62
7. SC CONDOR MATCA	209,14	<u>238,16</u>	164,98	223,91	178,87

III. GĂINI REPRODUCȚIE RASE GRELE

A. Cele mai mari producții de ouă (mil. buc.):

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC BANVIT FOODS	13,3	14,2	13,7	16,4	18,0
2. SC TRANSAVIA	14,0	14,0	14,7	13,1	16,7
3. SC AGRICOLA INT. BACĂU	13,7	12,9	13,1	12,8	11,8
4. AVICOLA BUZĂU	5,06	4,35	7,9	11,1	11,7
5. SC AGRISOL INT. (incl. Agrodevelopment)	10,6	9,4	9,9	11,7	9,9
6. AVICOLA TĂRTĂȘEȘTI	9,5	8,0	8,1	9,2	9,7

B. Cele mai mari producții medii de ouă (ouă pe găină):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	132,56	132,97	131,89	134,14	136,37

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AGRODEVELOPMENT	118,83	127,9	85,14	124,20	164,26
2. SC BANVIT FOODS	126,52	134,6	132,1	139,9	156,43
3. AVICOLA TĂRTĂȘEȘTI	138,88	148,8	137,8	136,1	144,80
4. AVICOLA BUZĂU	140,62	130,0	127,61	138,0	139,30
5. SC TRANSAVIA	134,23	133,8	137,2	148,25	134,38
6. SC AGRICOLA INT. BACĂU	130,17	130,27	136,25	137,5	133,55
7. SC ALIS PROD IMPEX	144,05	126,52	140,1	137,1	133,45

C. Cele mai scăzute consumuri specifice de furaje (g/ou):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	245,38	247,92	240,73	234,73	236,84

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC AGRODEVELOPMENT	270,64	269,25	360,09	254,73	209,43
2. SC BANVIT FOODS	243,87	224,06	229,63	222,53	214,62
3. AVICOLA TĂRTĂȘEȘTI	236,20	218,98	232,61	228,52	219,73
4. AVICOLA BUZĂU	238,87	250,48	252,45	208,34	230,00
5. AGRICOLA INT. BACĂU	257,74	266,79	233,30	235,79	238,95
6. SC TRANSAVIA	232,27	238,71	245,23	220,02	242,19
7. AVICOLA FOCȘANI	200,52	245,53	233,52	241,33	258,49

D. Cele mai scăzute pierderi prin mortalitate (%):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	3,16	3,56	3,77	3,51	4,0

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. AVICOLA BUZĂU	1,17	1,60	4,48	2,02	2,02
2. SC AGRODEVELOPMENT	2,31	1,99	0,73	2,32	2,10
3. AVICOLA FOCȘANI	1,05	3,26	1,34	0,72	2,55
4. SC OPREA AVICOM	4,51	10,5	4,95	1,79	2,78
5. SC TRANSAVIA	1,65	2,57	2,36	3,60	2,79
6. AGRICOLA INT. BACĂU	3,82	2,96	4,24	2,37	4,56

IV. INCUBAȚIE RASE GRELE

A. Total pui eclozați (mii pui):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
TOTAL UCPR	72011,1	70658	72545,2	74267,0	<u>81223,1</u>

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC TRANSAVIA	10693,2	10585,4	11138,0	10609,9	<u>13373,6</u>
2. SC BANVIT FOODS	7736,0	6597	7884,2	9443,3	<u>12198,8</u>
3. AVICOLA BUZĂU	3564,6	3103,8	6240,4	8256,9	<u>9475,0</u>
4. AGRICOLA INT. BACĂU	8655,4	8792	<u>8875,0</u>	8977,0	8574,0
5. AVICOLA TĂRTĂȘEȘTI	<u>7220,4</u>	6364,3	6623,2	5592,7	7233,7
6. SC AGRISOL + AGRODEVELOPMENT	<u>6468,6</u>	5868,4	5515,0	6119,9	6352,4

B. Procente de ecloziune (%):

	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
MEDIE UCPR	82,04	82,2	84,18	83,95	<u>84,63</u>

- Societăți foarte mari cu peste 10 mil. pui eclozați pe an

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. AVICOLA BUZĂU	84,40	83,67	85,20	86,70	<u>87,85</u>
2. SC TRANSAVIA	<u>87,62</u>	84,19	86,50	86,62	<u>87,52</u>
3. AVICOLA TĂRTĂȘEȘTI	83,98	86,15	86,05	<u>86,44</u>	86,21
4. SC BANVIT FOODS	80,60	75,69	84,37	83,27	<u>85,28</u>
5. SC FERMADOR	84,74	<u>84,96</u>	84,17	83,09	83,41
6. SC AGRISOL INTERNAȚIONAL	86,00	<u>87,10</u>	85,71	84,05	80,58

- Societăți mari cu peste 3 mil. pui eclozați pe an

SC AVICOLA	Sem. I 2012	Sem. I 2013	Sem. I 2014	Sem. I 2015	Sem. I 2016
1. SC ALIS PROD	85,60	81,31	86,48	87,67	<u>88,57</u>
2. SC OPREA AVICOM	78,05	81,11	81,80	82,78	<u>85,90</u>
3. SC AGRODEVELOPMENT	83,14	84,32	x	<u>86,11</u>	84,82
4. SC SEMAR TRADING	85,67	85,30	84,17	73,33	<u>84,37</u>
5. AVICOLA FOCȘANI	79,13	82,56	81,10	82,86	<u>83,06</u>

DR. TRAIAN CREANGĂ

S-A STINS DIN VIAȚĂ DR. TRAIAN CREANGĂ,
UNUL DINTRE CEI MAI REPUTAȚI SPECIALIȘTI
ȘI CONDUCĂTORI DIN AGRICULTURA, ZOOTEHNIA
ȘI MEDICINA VETERINARĂ ROMÂNEASCĂ.

Născut la data de 4 august 1947, tânărul Traian Creangă a urmat cursurile Facultății de Medicina Veterinară Timișoara (1964 -1970), pe care a absolvit-o la vârsta de 23 ani. Primul loc de muncă al doctorului Traian Creangă a fost cel de medic veterinar șef la o circumscripție veterinară, organizată pe raza a cinci localități: Simineasca, Popești, Olteșani, Cernișoara Măldărăști, din județul Vâlcea. În cei patru ani cât a profesat în această circumscripție (1970-1974), deci între vârstele de 23 și 27 ani, Dr. Creangă a dat dovadă de înalt profesionalism, ce l-a propulsat, la vârsta de 27 ani, în funcția de director al Fabricii de Nutrețuri Combinate Băbeni-Vâlcea, pe care a condus-o între anii 1974 și 1980.

Schimbarea domeniului de activitate l-a determinat pe Dr. Creangă să studieze tehnica producerii nutrețurilor combinate, aducându-și contribuția la modernizarea acesteia, motiv pentru care, în anul 1977, a demarat cursurile de doctorat la Facultatea de Medicină Veterinară Timișoara. Aici, în anul 1987, a obținut titlul științific de *Doctor în medicină veterinară*, susținând o lucrare de fizio-toxicologie și nutriție animală.

În anul 1980, la vârsta de 33 ani, Dr. Creangă a fost avansat în funcția de Director General al Direcției Agricole Vâlcea, funcție de autoritate pe care a îndeplinit-o cu multă competență profesională timp de șase ani, până în august 1986, când s-a întors la prima sa dragoste, Fabrica de Nutrețuri Combinate Băbeni – Vâlcea, în calitate de director, conducând-o alți opt ani, până în 1994.

În același an, activitatea de producere a nutrețurilor combinate, precum și complexul de păsări și porci de pe raza localității s-au constituit într-un holding agro-alimentar, din inițiativa și în administrarea S.C. Oltchim SA, iar Dr. Creangă a fost solicitat să preia conducerea acestui Agroholding, ca director departament agro-alimentar. În această nouă funcție, de mare complexitate, Dr. Creangă a lucrat alți șapte ani, până în 2001. A trebuit, așadar, să asimileze cunoștințe și în creșterea porcilor și a păsărilor, dar, datorită profesionalismului de care a dat dovadă pe parcursul întregii sale cariere, a adus cele trei activități ale holdingului la un înalt nivel de producție.

Însă dificultățile financiare ale S.C. Oltchim SA s-au răsfrânt și asupra activității holdingului condus de Dr. Creangă, lucru care l-a determinat să renunțe la conducerea holdingului, implicându-se în preluarea întreprinderii inter-cooperatiste avicole Buleta – Mihăilești, ajunsă acum S.C. Avicola Impex S.R.L. Mihăilești. Aici, Dr. Creangă a deținut, până la dispariția dintre noi, poziția de Asociat Unic – Administrator. Cu experiența de-o viață, Dr. Creangă a făcut, din această mică crescătorie de păsări, de-a lungul a 15 ani, o foarte performantă societate comercială avicolă. Credem că acesta a fost singurul său loc de muncă în care s-a simțit stăpân și unde a putut să aplice, cu dragoste și profesionalism, întreaga sa experiență.

Noi, colegii din avicultură, aducem un pios omagiu omului și specialistului Traian Creangă, exprimându-ne, pe această cale, înalta noastră apreciere pentru întreaga sa activitate. Familia, prietenii și colegii nu-l vor uita și vor duce mai departe moștenirea fizică și morală pe care a lăsat-o. Odihnească-se în liniște și pace!

Uniunea Crescătorilor de Păsări din România